

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refuză. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

„Preoții și învățătorii nostri.”

Sibiu, 13 Novembre n.

Sub titlul de sus a apărut în „Drapelul” din Lugoj, numărul din Sâmbăta trecută, 9 Novembre n. un articol, în care un condeiu bine manat și condus — cum se vede — de o inimă însuflețită pentru tot ce e românesc, — în prima linie pentru școala și biserica română, — ne espune în tota golăteata ei o rană cumplită, care rode la corpul nostru național, și pe care, — bine zice scriitorul articolului, — toți trebuie să vrem a o vindeca.

Rana acesta am vedea-o și am constatat-o de mult și noi, pentru-că e rană veche în viața noastră națională; dar' e o rană, care, după convingerea cea mai firmă a noastră, e în vindecare și nu mai e atât de cumplită cum ni-se pare la prima vedere.

Sub rana acestui scriitorul articolului din „Drapelul” înțelege ura cea mare, raporturile încordate între preoții și învățătorii nostri de la sate, acești conducători firești ai poporului nostru. Înțelege dușmăniile izbucnite pe față între aceste două tagme ale conducătorilor poporului român, cari au ocupat pretutindenea locul frățescii dragoste între deșirării sorții viitoare a neamului românesc, și duc cu siguranță la totala decadență morală și intelectuală a poporului! —

Cum am zis, noi nu vedem rana în colori atât de sinistre cum o vede scriitorul articolului din întrebare; dar' știind că ea există, chiar și în formă mai puțin periculoasă pentru viitorul națiunii române decum ni-se prezintă în „Drapelul” — zicem și noi, că datori suntem toți să facem tot posibilul pentru grabnica ei vindecare desăvârșită. Și în prima linie datore sunt a o face această organele chemate bisericesci-scolare, — cari nu pot rămâne indifereți față de primejdia ce ni-se semnalază.

Articolul din „Drapelul” înșiră casuri concrete, și se provacă și la un ras de cea mai mare gravitate întem-

plat în arhiepiscopia noastră. Ni-se spun adică următoarele:

„Consistoriul arhiepiscopal din Sibiu a pus în anul de față drept temă comună de discutat pentru conferențele învățătoresci din toată protopopiatele Ardealului, întrebarea: Care se fie cauza, că învățătorii, cu totă îmbunătățirea sorții lor materiale, desvôltă mai puțin zel întru îndeplinirea chemării lor de cât mai înainte?”

Am informațiuni particulare, că într-o serie de cercuri, învățătorii au răspuns cu plină esasperațiune la această întrebare, declarând, că preoții și protopopii sunt de vină. Preoții, — ziceau învățătorii, — nu ne sprijinesc, ba ne invidiază, ear' protopopii ne exploatează. Preoții sunt dușmanii nostri! Într'unui din cercuri esasperarea învățătorilor în contra preoției a ajuns la acel grad ne mai pomenit, în cât au salutat cu bucurie pe comisariul mirean, pentru a conduce conferențele cercului, pentru simplul fapt, că era mirean și nu din cler. „Jos cu reverenda!” „Nu ne mai trebuie reverenda la presidiu!” „Să ne mai trimită numai or'un popă consistoriul, că nu mai venim la conferențe!” — aceste erau strigătele aprôpe unanime ale celor vre o 90 de învățătorii adunați să-și deie sêmă despre necazurile lor.

M'am înfiorat, când mi-a împărtășit acest fapt cumplit însuși comisariul consistorial din chestiune, care zădarnic a cercat să îmbuneze pe învățătorii esasperați în contra preoților.

Domne! unde o se ajungem pe calea aceasta?!

Dacă e așa, atunci într'adevăr că e îngrijitoare situația, și se impune luarea de măsuri energice cât mai curând, pentru a pute fi împedecată izbucnirea anarhiei în biserica noastră. Pentru-că unde pot să ducă lucrurile decât numai la o anarhie completă, — din care se nu ne rămână decât numai ruinele frumuseții edificiului al independenței noastre bisericesci-scolare, — dacă învățătorimea întrăgă dintr'un cerc conferențiar amenință cu grevă, cu nesupunere, cu neparticipare la conferen-

țele ordonate din partea superiorității sale, din partea consistoriului, în cazul că i-se trimite earăși vre-o „reverendă la presidiu”, în scopul ca să conducă conferențele??..

Ne-am înfiorat și noi, — cu scriitorul articolului din „Drapelul” împreună, — numai gândindu-ne, că un astfel de fapt s'a putut întâmpla pe teritoriul arhiepiscopiei noastre. Și am tras imediat informațiuni de la cercurile competente din centrul arhiepiscopiei, — de la cari am primit însă asigurarea, că lor nu li-a venit la cunoștință gravul cas spus în „Drapelul” și nici vre-un alt cas la fel cu cel enarat.

Prin acesta nu voim a trage la îndoială esactitatea și veracitatea celor spuse în „Drapelul”; ci voim a constata numai, că dacă cercurile conducătoare din arhiepiscopia noastră n'au întreprins până acuma nimica pentru a stîrpi din rădăcină reul ivit, — s'a întâmplat acel cas grav, acel fapt cumplit, că a fost huiduită reverenda, din partea învățătorimei noastre??

Apelăm deci la românismul scriitorului articolului din întrebare, la iubirea sa de neam, de școală și de biserică, și 'l rugăm cu totă insistență, să ne numescă locul unde s'a descărcat în mod atât de eclatant ura învățătorimei noastre în contra preoției, cu care mână în mână ar trebui să procedeze în toate acțiunile de interes public și întreprinse spre binele și înaintarea școlii și a bisericii noastre, — pentru-că cei chemați să potă căuta după izvorul acestui reu, care trebuie nimicit din rădăcină!

O severă cercetare în chestia aceasta se impune în mod constringent, pentru-că se fie constatate motivele cari au îndemnat învățătorimea din cercul acela să iee poziție atât de pronunțată în contra reverenței și ca astfel aflată fiind cauza, să se nimicească im-

preună cu cauza și efectul. Vrem aceea ce vrea și autorul articolului din „Drapelul”, — îndreptarea reului. Dar' tocmai pentru a-l pute îndrepta, trebuie să știm unde se'l căutăm. De aceea, credem că domnul de la „Drapelul”, — aflându-ne întrați cu totul în vederile sale, — ne va satisface dorinței de a ni-se face cunoscut, — fie earăși prin colónele „Drapelului” sau deadreptul — cercul în care s'au întâmplat cele înșirate de dsa, pentru-ca prin această se fim puși în posibilitate, atât noi, cât și toți cei chemați, de a face cauzei luate în apărare din partea dsale serviciul reclamat de importanța ce o are.

Conflictul franco-turc, după cum se raportază din Stambul și din Paris, e aplanat definitiv. Expediția admiralului Caillaud a adus deci la reson pe padișahul din Yıldiz-Chiosc. Referitor la apănare Agența Havas din Paris raportază următoarele:

Deodată cu publicarea iradei împărătesci ministrul de externe turcesc a edat și un comunicat în care declară, că Pórta, după ce a împlinit pretenșiunile originare ale Franței, acceptă și condițiunile mai noue. În înțelesul acestora Pórta:

1. recunoșce legalitatea școlilor franceze existente și le acordă libertatea vamală în înțelesul contractelor și convențiunilor în vigoare;
2. recunoșce spitalele și clădirile comunităților religioase existente deja, asigurându-le scutița de la impozitele fonciare și scutița de vamă în înțelesul contractelor și convențiunilor în vigoare;
3. își dă învoirea pentru reedificarea ori repararea spitalelor și edificiilor bisericesci din Turcia-Armână și din Constantinopol, demolate ori deteriorate în timpul turburărilor din 1874—1876;
4. se obligă, că în viitoriu va considera ca recunoscute toate instituttele pe cari Franția le va înființa, adapta, ori restaura, dacă în timp de șase luni de la notificarea înființării, etc. guvernul împărătesc nu va obiecționa nimic;
5. întăresce alegerea patriarhului chaldeic.

FOIȘORĂ

Din trecut.

— Completări la „schifele istorice din anu 1860”, scrise de Dr. At. M. Marienescu. —
de **Iosif Olariu**.
(Fine).

De la Timișoara am venit acasă peste Bocșa. Era aprôpe de amiază când am intrat la pretură, pentru a comunica pretorului Pascu vestea bună adusă de la Timișoara. Pascu știa însă ce s'a întâmplat, și mi-a arătat telegrama ce o primise de la Timișoara despre absolvarea mea de a plăti spesele cerute de la mine, spunându-mi, că și el, împreună cu adjunctul Rezeiu și cu al doilea adjunct, Matusovsky, au plătit câte atâtea spese fiecare din ei, dar' ei ca funcționari publici nu mai pot cere banii înderăt.

Pretorul Pascu m'a luat apoi de mână și am intrat amândoi în grădină.

— „Aici, domnule Olariu, aici se vorbim, românește și prietinesc, — îmi zise Pascu, — nu oficio, și cu al doilea adjunct, Spune-mi acuma lămurit, ce ați cerut în adresă,

cui ați trimis-o la senatul imperial, și ești sigur că adresa a fost primită?”

I-am comunicat toate din fir în pîr, așa cum s'au petrecut lucrurile. Și după ce i-am spus și aceea, cum am pățit-o cu preoții din Reșița, Doman și Gornia, pe cari Pascu îi cunoscă foarte bine, mi-a zis suridînd:

— „Norocul nostru, domnule Olariu, că domnul Marienescu a început să adune adresele după deschiderea senatului imperial, căci altcum cine știe unde ne aflăm astăzi noi toți: eu, Rezeiu, dta și dl Marienescu.”

Voiam să plec către casă, când decedatul Pascu mă prinse de mână și 'mi zise: „Pecat, dle Olariu, pecat mare că mama dlui Marienescu și mama d-tale n'au făcut câte un ciur de feciori harnici și zaloși cum sunteți D-vostre!”

Nu terminase bine cu vorba pretorul Pascu, când intrară în grădină doi ômeni fruntași din comuna Doman, primarul Mihail Iacob și cu Ion Gherguță, cari erau îngrijorați de sôrtea mea.

Primarul a și început din ușa grădinii cu: „M'am bucurat foarte când mi-a spus domna că învățătorii nostri e aici, în grădină, cu domnul Vorstand; pentru-că notariul mi-a spus că l-au închis domni de la

Lugoj și l'au dus la Timișoara, ba pôte și mai departe, de unde nu va mai veni la Doman pôte nici-odată.”

Acești doi țărani fruntași încă au fost subscris adresa, și acum, în urma scoriturilor notariului erau foarte îngrijorați că li-se va întâmpla și lor ceva. Dar' după-ce pretorul Pascu li-a explicat rostul adresei, așa cum le spusese și eu la subscriere, s'au liniștit și au început să îngrămădescă cu laude și felicitări pe: „Domnul Marienescu, domnul Pascu, învățătorii nostri Olariu, și pe toți Români cari voesc bine poporului.”

Poporeniile mei, după ce au ajuns acasă, n'au avut destule vorbe pentru a mă lauda în fața consătenilor și a le spune cât de mult țin la mine domnul Vorstand.

Cu toate că primejdia era acum trecută, pentru-că eram absolvat de plătimea speselor lui Valencsics, ear' acasă eram iubit și prețuit de poporeniile mei, și nu mai aveam temă nici de închisorile de la Iosefstadt, cu cari mă amenința notariul Karagyena: un fior rece 'mi trecea prin inimă totdeauna când mă gândeam, că Valencsics putea foarte ușor să pună mîna pe cele patru scrisori arse, și atunci ce se întâmpla cu mine?

A dat Dumnezeu apoi, că nu peste mult a apărut diploma de la 20 Octombrie 1860, prin care se dispundese absolutismul se des, proclamase constituționalismul, introdus pretutindenea pe baza perfecte egalități de drept, — și astfel am intrat într-o epocă nouă, — mai puțin periculoasă de cât epoca lui Bach, de tristă amintire, — epocă scurtă dar' frumoasă pentru noi, Români din Caraș.

Sărăcia în pădure.

Un țăran sêrac lipit pămîntului, muncă ziua și noptea și nu putea să scape de sêracie; unde se ducea, sêracia se ținea ca scaiul după el.

Intr'o ărnă grea plăcă la pădure să facă lemne de stînjîn, ca să le vîndă și să mai scape de sêracie.

Ce se vede, sêracia era lângă el și acolo. Cum dă el cu securea în un nod de tag se împlîntă securea de nu o mai pôte scôte.

Ce era de făcut, bietul om nu avea pe nime în jurul lui să-i ajute, de cât sêracia; după multă chibzuélă rógă pe sêracie să-i bage mînilor în crepătura lemnului și să încerce a 'l despica pentru-ca el să-și potă scôte securea.

Pe lângă acest comunicat ambasada franceză a primit acte prin cari se constată, că s'a început deja executarea celor cuprinse în punctele de mai sus. La acesta ministrul de externe francez a notificat Porții, că *Francia reîntră în relațiuni diplomatice cu Turcia*, și că a trimis admiralului *Caillard* ordin să plece din Mitilene.

Dela sate.

Alegerea din Nocrichiu, esposiția de vite din Ilimbav.

Nocrichiu, 26 Octombrie v.

Aflu de bine a vă comunica, onorată redacțiune, unele evenimente ce s'au petrecut în părțile noastre, între Românii din cercul pretorial al *Nocrichiului*.

Este știut că pe ziua de 6 Novembre a. c. s'a hotărât a se face alegerile de membri în congregațiunea comitatensă din comitatul Sibiu. În cercul *Nocrichiu* a fost să se aleagă șese membri pe un period de 6 ani și un membru pe un period de 3 ani.

Majoritatea alegătorilor o formeză Sașii, Românii sunt numai o terțialitate. La toate alegerile de felul acesta Românii au pretins să fie și ei reprezentați în congregațiune în proporțiunea numerică a locuitorilor din acest cerc și în proporțiunea alegătorilor. Dar Sașii au răspuns totdeauna: *alegeți-vă dacă puteți*.

Fiind noi în minoritate, n'am putut să isbucim cu nici un Român la alegerile anterioare. La alegerile din 6 Novembre ni-a succedat însă să reușim și noi cu un Român. Și dacă toți alegătorii români se prezentau, după cum s'a făcut planul, reușiam noi Românii cu 7 membri, căci dintr-o alegătorii sași s'au prezentat numai 63 și și acestia s'au împărțit în două partide.

Au lipsit alegătorii toți, din *Săcdate*, din *Glâmboca*, din *Hosman*, din *Vurpăr*, din *Săsaș*, din *Chirpăr* și parte din *Alțina*. Cu planul nostru era să reușim bine dacă se prezentau toți, sau chiar și numai cu 5 mai mulți decât s'au prezentat. Durere însă că cei din comunele susamintite se vede că au aflat de mai bine a rămâne acasă, decât să-și facă datorița ca Români.

Cu deosebire am regretat toți căți am participat la votare, neinteresarea alegătorilor din *Săcdate*, unde Românii sunt în număr și mai mare și au și mai multă inteligență.

Vor cânta cuvinte de scuză, atât dinșii cât și ceilalți, fiindcă la alegerile trecute ne-am obținut dela votare, și am declarat Sașilor, că dacă nu ne dau și nouă două locuri, pe viitor vom fi *pasivi*. Dar scuzele de felul acesta nu au basă, căci dacă altul umblă cu politică față de noi, și noi trebuie să întrebuițăm politică față de el.

Rezultatul alegerii a fost: 3 sași cu 63 voturi, unul cu 41 voturi, unul cu 40 voturi și 5 români cu 39 voturi. Dintr-o cari prin sorte s'a declarat ales *Niculau Gavrea* preot în *Bendorf*. De tot s'au dat 103 voturi împărțite în 3 liste, dintr-o cari a Românilor

Sărăcia îl ascultă și cum își vârlă mâinile în crepătură, secura a și sărit din lemn, dar și-a înțepenit sărăcia mâinile, și țeranul drept mulțumită și-a făcut cruce și a plecat spre casă închinând sărăcia în pădure.

Acum scăpat de sărăcie a început a-i umbla așa de bine în cât în scurt timp a devenit cel mai bogat om din sat. Vecinul lui, care era om cu stare bună, a început a deveni mănios pe el și nu știa cum să-i facă rău. L'a luat cu vorbe bune până-ce i-a spus cum a scăpat de sărăcie.

Știind acum vecinul unde este sărăcia, plecă la pădure și de departe sărăcia îi striga:

Vino creștine și-mi scote mâinile că mă prăpădesc aici.

Țeranul nu așteptă multă rugăciune, ci îi scose mâinile din lemn, zicându-i, acum te-am scăpat, să pleci sănătoasă de la cine ai venit.

Sărăcia la rândul ei îi mulțamește țeranului zicându-i: D-zeu se-ți deie sănătate că m'ai scăpat, dar eu nu mă mai duc la țeranul acela, că e prea rău, voiu rămâne la tine că tu ești mai milos.

(București.)

I. Căndea.

a fost numai una cu unii și aceeași candidați. Mai notez și aceea, că vădând Sașii, că Românii se prezentă la 3 ore după amiază în corpore, au trimis prin *Noerichiu* după alegători, ba chiar și în *Hosman*, de temere că-i maiorisăm.

Dat ni-a fost la alegerile acestea să învingem și noi odată. Dar ocaziunea acesta nu o vom mai avea, căci cum a zis unul dintr-o Sași, i-am învățat școlă.

Bine ni-ar ședea și nouă să ne organizăm altfel; formând un club românesc, și un comitet, care să dirigeze afacerile de natura acesta.

Sașii totdeauna înainte de alegeri s'au adunat și s'au constituit. Pe noi însă, nu s'a aflat nimenea care să ne conchieme la o constituire. Eștan ni-s'a avisat din o parte numai așa, per ocaziune, că ce ar fi de făcut. Și precum zisei mai sus, dacă se prezentau toți alegătorii, reușiam de minune. Trebuie să amintim și aceea, că unii dintr-o alegători, și încă preoți, pe cari nu i dăm cu numele, au obiceiul rău de se prezentă numai atunci când știu că au de a face cu stomahul, cum au făcut unii la alegerile de deputat dietal, ședând la masă într-o plebea de diferit colorit.

Bine ar face și primăriile, până când susțâ pasivitatea noastră față de alegerile dietale, dacă nu se prezentă la urnă alegători din comunele lor, să nu se prezenteze nici dinsele. Și din contră, unde se cere să fim, — să împinteneze și ele la activitate pe toți alegătorii, instruindu-i ce au de a face și să nu aștepte recompensă de la cei aleși. Dar după cum am aflat, în unele din comunele noastre române, atât primăriile cât și preoșimea au urmat calea cea bună și adevărată. Ne lipsesc numai stegarul, ca să-i poată urma ostașii. Conștiința și simțul de datoriță națională s'a deșteptat și trebuie să iee teren mai larg.

Atâta despre alegere, pe lângă cari află de bine a aminti ceva și despre esposițiunea de vite ce s'a ținut în 14/27 Octombrie în comuna *Ilimbav*. Și mai ales despre impresiunea ce a făcut asupra economilor nostri români și exponenți de vite premierea economilor cu vite de soi mai bun, și sfaturile cele folositoare, date economilor nostri de mult stimatul și simpaticul nostru profesor *Dimitrie Comșa*. Ca o recompensă pentru ostenelele sale îi pute servi renumele bun rămas într-o noi, și de-a amintire despre învățăturile împărtășite economilor, pe urma cărora fac și ei într-o combinațiuni de reforme în cele economice, ca să ajungă la stare mai fericită.

Două persoane sunt binecunoscute economilor nostri din acest ținut și acestia sunt: Domnul profesor și președinte al reuniunii române de agricultură *D. Comșa* și Domnul *Victor Tordășian* secretariul reuniunii. Pe acesti 2 domni i-a însoțit Domnul *Emil Verzariu* cassariul reuniunii agricole și Domnul avocat *Dr. Vas. Dan*, cari încă au fost binevăzuți într-o noi. Ceea-ce s'a vădut și de acolo, că locuitorii comunei *Ilimbav* și-au ținut de datoriță a da onoare acestor domni prin aceea, că i-a întimpinat cu călăreți și i-a binevenat prin notariul comunal *Nicolau Popa* pe locul de întimpinare, și prin preotul local *Ioan Alecsandru* pe locul de esposiție. Iubirea față de acești domni s'a manifestat într-un grad și mai mare la masa dată în locuința preotului *Ioan Alecsandru*, unde după toastul cel instructiv al Domnului profesor *Comșa*, a tostat preotul local *Ioan Alecsandru* pentru președintele reuniunii *D. Comșa*, și tot pentru dășul învățătorul din *Agnita* *Ioan Paicu* și preotul din *Vidacut* *Ioan Popa*. A mai tostat părintele *Ioachim Părau* din *Agnita*, părintele *Ioan Petrișor* din *Alțina* și părintele *Florian Bologa* din *Marpod*, toți în onoare și sănătatea domnilor din Sibiu. La toate acestea, se înțelege de sine, au urmat răspunsurile. N'au lipsit nici cântările, cari lucru natural au mărit veselia. Târziu noptea dnii veniți în numele reuniunii s'au reîntors de unde au venit, ear' juriul întreg i-a însoțit până la locul de despărțire.

Pe cei ce lucrează pentru binele comun îi faci mai activi încă, când îi iubesc, îi stimmezi de le urmezi sfaturile. Fie încredințați deci domnii veniți în numele reuniunii, că bună sămânță samănă, și mai curând sau mai târziu, rodă va aduce.

Alfa.

Chestiuni bisericesci.

Prin ce mijloce își poate preotul dobândi autoritatea, de care are în cariera sa trebuință? de Vasile Gan adm. prot.

(Urmare.)

Drept directive pe terenul activității pastorale pot servi preotului următoarele principii:

a) Fiind preotul persoana cea dintâiu din comună, se cuvine să țină la cinstea, care poziția i-o impune. Vaza pentru preot e asigurată, când ține în mână cumpăna ecuității și a dreptății și așa măsură cu ele fiecărui după cuviință și cădintă, asemenea și lui însuși.

Vaza preotului foarte s'ar știrbi, când sub pretext de a deveni popular, s'ar amesteca în toate daraverile din comună, bune și rele, până și crășmele le-ar cerceta alături cu fi săi sufletesci.

Pre lângă că astfel de popularitate e mai mult meșteșugită, nu are baze durabile, dar servește și de rău exemplu. Poporul, în astfel de manifestațiuni, învață a cunoște totă latură cea slabă a preotului. Om fiind și preotul, are natură omenescă, ba și slăbiciuni. Poporului nu i ertat a le ști, ca să nu aibă ocaziune a zice: „Popa nost e așa și așa”. Prin așa expresiuni se reduce nimbul, la care trebuie să stea persoana preotului.

Nimbul se reduce însă și mai mult, când preotul în corporațiunile bisericesci nu se ține preste partide, ci însuși cu risca vazei, demnități sale, pune în mișcare toate petritele, ca să easă o deciziune favorabilă persoanei, familiei sale, sau plane unei „clice” ce ar vena interese materiale și egoiste, în mrejele căreia ar fi prins și preotul.

Ținându-se preste partide delatură de la persoana sa ori-ce prepusuri rele. Ear' mai mari dușmani ai vazei preotului, de cât prepusurile (suspiciunile), nu există pe acest pământ.

b) Din cele zise de sine urmăz a doua cerință pentru preot ca oficiant, ce se exprimă prin zisa străbună: *Ordo est anima rerum* (Rânduială e sufletul în toate).

Care va să zică, să țină corectitate și în oficiu să fie preotul conștient.

În comunele noastre osia în jurul căreia se învârtesc toate afacerile, sunt averile bis. școlare. Administrațiunea și manipulațiunea acestora să fie esemplară, să arete an de an însemnat progres acele. Acesta va califica pe preot de bun econom și urmarea va fi, că toate organele din parohie, toți factorii îl vor răsplăti cu încrederea lor.

Ca să obțină încrederea publicului din comună, trebuie mai departe preotul să nu amestece afacerile sale private cu cele ale oficiului. Și mai ales să năsuască a delatura dela sine și umbra prepusului, că din administrarea averilor bis. școlare, din administrarea tanelor, ca duhovnic, ar voi să tragă pentru sine și persoana sa fie și cel mai mic tolos material.

Pute preotul să fie orator ca *Cicero* și ca *Demosthene*: Dacă una zice și alta face, nici un rezultat nu se va obține prin eshortațiuni, prin predicile morale.

Corectitatea în oficiu, pe lângă că ridică nimbul preotului, dar' mai are drept consecință că stărnesc în organele din parohie un fel de ambițiune nobilă, de a emula și ele în cele bune. Comitetul parohial, episcopii — vădându că sub mână lor toate progresază, capătă dragoste de muncă, bucuros jertesc pentru biserică și îndemnă și pe alții a face asemenea. Dar' emulațiunea lor cea nobilă e condițiunea progresului din comună.

c) Preotul în manifestațiunile sale oficiale cât și private are a-și păstra sângele său cel calm.

Cu blândeță a cucerit *Isus Christos*, creștinismul lumea, — blândeță e necesară și preotului, ca să poată ține în jurul său toate oile turmei cuvântătoare — cele dispuse a-l asculta, cât și cele aplecate spre renitență.

Posiția preotului e de așa, că lui nu i este permis a se irita, a persecuta pe cineva, fiind și de altă convingere. În sinode și adunările de tot felul preotul aude vorbe ce nu îi plac, de dragul păcii însă și ca să evite scandalurile, trece preste ele. O vorbă liniștitoare în casuri de aceste are mai bun efect de cât ori-ce erumpere vehementă.

Isus Christos, fiind pe cruce, zicea: Iartă-le Dōmne! că nu știu ce fac! Așa preotul trebuie să lase pe omul cu pricina a spune ce-i zace la inimă, apoi să năsuască prin argumentări temeinice a-l capacita. Pentru edificiu e mai mare pericolul, când focul dela început rōde ascuns, decât când dintr-o dată se ivesce flacăra. În cazul dintâi, când ved flacăra nu mai e scăpare pentru edificiu, în al doilea se poate mântui și evita pericolul incendiului.

(Va urma.)

NOUTĂȚI

50 de ani în serviciul școlii. Vineri, în săptămâna trecută, și-a serbat jubileul de 50 de ani împliniți ca învățătorul veteranul învățătoriu *Ioan Ardelean* din *Pecica* (lângă Arad). Ca reprezentanți ai episcopului și consistoriului diecesan au participat la serbarea jubilară referential școlar Roman Giorogariu și secretariul consistorial Vasile Goldiș.

*

Spre rectificare. În „*Rumänischer Lloyd*”, ziar ce apare în București, în numărul de Duminică 20 Octombrie 1901, Nr. 4333 s'a publicat următoarea notiță: Foi din loc au adus de repetite-ori știrea, că instruirea Alteței Sale a m. cului prinț *Carol* e încredințată preotului *Nazarie* și duor instructori. Noi însă suntem în stare a comunica, că acesta știre e greșită. Dl preot *Nazarie* provide numai instruirea religioasă în timpul ce prințul îl petrece în București, ear' când domicilează în Sinaia instruirea o provide archimandritul *Nifon*. Într-o instruire elementară a prințului e încredințată dlui *Cionca*, profesor de cea mai bună reputațiune, care și în cele două luni de terii din vară a petrecut în Sinaia și a condus instruirea. Majestatea Sa Regele se interesează în modul cel mai viu de progresele tinerului prinț și asista adese-ori la instruire. Prințul *Carol* învață ușor și cu voie și prin priceperea sa umește pe cei-ce l'incunjură. Dinsul vorbește deja fluent românesc, englezesc, francezesc și nemțesc, și face pe toate terenurile cele mai îmbucurătoare progrese.

*

Serată literară în Cluj. Tinerimea universitară română din Cluj invită la serata literară-musicală, împreună cu dans, ce o va aranja Joi (21 Novembre st. n.) în sala „Hotelului Central” din Cluj. Intrarea de familie 5 corone, de persoană 2 corone. Incepul la 7 ore. Venitul e destinat pentru ajutorarea studenților universitari lipsiți de mijloce. Ofertele sunt a se trimite la adresa *Tudor Moisil* (Kolozsvár, Mátyás Király-utca 2. sz.)

*

Fasiunile venitelor de chirii și arândi de case, conform ordinațiunii ministerului de finanțe dată sub Nr. 78.300 din anul curent, au să se facă în restimul de la 15 până la 30 Novembre st. n. Spre acest scop proprietarii de case vor căpăta blanchete gratis, în cari au să inducă esact și fidel datele recerute. Blanchetele astfel provăute cu datele despre venitul de chirii, au să fie transpuse primăriei comunale (oficiului de dare orășenesc). Venitul brut al caselor îl formează totul ce proprietarul capătă de la arândas (sau chirias, pentru folosirea casei (chiria, impozitele erariale și comunale, taxele pentru asigurare contra focului, etc.). Proprietariul casei, ori plenipotențiarul seu va avea deci să inducă în blanchete arândă ori chirile de la fie-care apartament ori odaie. Case date în chirii cu mobilier cu tot, se iau ca basă la statuirea dării ca-și-cum ar fi închiriate fără mobilier, subtragându-se din suma dării cuota coeuvnindă pentru mobilier. Tot astfel se procede și când casa e închiriată cu grădina cu tot. La venitul brut numai acele sume nu se socotesc, pe cari în anumite comune arândatorul are să le plătească sub numirea „creștări chirilor de case”. Aceste sume trebuie însă făcute evidente separat de venitul brut, ori să se facă observarea, că ele se cuprind în suma venitelui.

Referitor la datele și stările factice, din cari să se potă afla venitul de arândi de casa al ori-cărui, este dator să deie înfărmățiuni fie-cine, dacă e receracat la acesta din partea organelor competente. Arândasii au să constate prin subscrierea indusă pe căla de fasiune, că datele sunt esacte. Subscrierea acesta au s'o facă însă numai după-ce datele sunt induse deja. Proprietariul care va lua această subscriere înainte, va fi pedepsit cu de atâtea-ori 200 corone, față de căpi chiriasii ai sei a comis incorectitatea. Fasionarea de date false ori retăcerea venitelor va fi pedepsită cu suma de 1—8-ori atâtea cât face venitul retacut.

Inviațiuni mai detaiate de publicațiunea direcției financiare, care e afișată la primăriile tuturor comunelor.

*

„O căsnicie”, comedie în 3 acte de G. V. Ursachy, se va reprezenta — după cum ni-se scrie, — de către o trupă de diletanți în Săliște *Duminecă în 11/24 Novembre*.

În această piesă, premiată de Direcțiunea teatrelor din București, se combate în mod forte pișcător creșterea greșită, nerățională și cu totul superficială, ce se dă în unele familii fetelor, viitorilor soții și mame.

Tendința piesei e moralizatoare, și diletanții cari s'au angajat la reprezentarea ei, cari deja de timp îndelungat cu mare sirguință o au studiat-o, ținând dese probe, se speră a o și reprezenta cu succes.

Venitul curat al acestei reprezentații e al nou înființatei reuniuni: a „Societății de înfrumusețare din Săliște”.

Cutremur de pământ. În *Erzerum* (Asia-mică) au fost Vineri mai multe sguduituri de pământ, pe urma cărora număröse case s'au demolat. Oameni nu s'au periclitat.

Pentru biserică. Parochul Vasile Bălan din Boroș-Ineu (dieceza Aradului) s'a asigurat la societatea „Standard” pe suma de 4000 corone în favoarea bisericii gr.-or. din Boroș-Ineu, cu condiția ca după mărtea sa și a soției sale suma de 4000 corone să fie administrată ca fundațiune a bisericii, conform testamentului ce vor lăsa.

Pentru lărgirea dreptului electoral. În adunarea reprezentanței orașenești a *Pojanului* membrul Zalkai a făcut propunerea, ca orașul să înalteze la dietă o adresă pentru lărgirea dreptului electoral și pentru introducerea sistemului de votare secretă după comune. Totodată orașul să trimită această adresă și celorlalte municipii, pentru a se declara și ele pro.

Un nou motiv de divorț. În New-York o nevastă a intentat bărbatului proces de divorț, pe motivul că „mneai se scoli noaptea din pat și lumbeza, prin ce umple odaia de fum, un lucru neplăcut pentru mneaei. Lumea din New-York aștepta acum curioasă verdictul tribunalului.

Epilogul crimei lui Taflan. Încă astăvară tinerul crimei Taflan, într'un acces de gelosie a împușcat pe Clemente Boeriu în Făgăraș, în casa unei văduve căreia Taflan îi făcea curte. Boeriu, de altcum văr cu văduva, a murit, ear' Taflan a ajuns în temniță. Vineri și Sâmbătă s'a pertractat procesul la curtea cu jurați din Brașov, în urma căruia Taflan a fost osândit la *șapte ani temniță* și după împlinirea osândei cinci ani perderea dreptului de a ocupa oficii publice. Apărătorul S. Damian a anunțat recurs de nulitate.

Acusatul a fugit. După terminarea procesului, osânditul fiind condus la penitenciar, care se afla în dosul edificului tribunalului, și fiind mult public pe afară, Taflan a pădedit un moment favorabil și a fugit, favorizat în acesta de întinerul serii.

Saltele umplute cu hârtie. Se scrie din *Klagenfurt* că autoritățile militare de acolo au început să introducă saltele umplute cu mărunchiuri de hârtie în locul celor cu paie (românește „strajac”!). În acest scop a și sosit deja în casarmă un transport de mai multe vagoane de — asicii de hârtie. — Încât vor fi mai practicabile aceste saltele, de cum erau cele de paie, se va vedea aculei.

Săraca Austrie! De un timp încoace nu trece săptămână să nu-și facă avânt în vileag știri care de care mai autentice despre iminenta desmembrare a Austriei. Aculei cutare profet german, aculei autori francezi și ziare rusești, aculei din parte aliată se lănsăză combinațiuni și desiderate asupra sorții monarchiei noastre, desenate a fi desmembrată și împărțită peșcheș amicilor. Acum de curând ziarul „Arena” din Verona se ocupă în primul articol cu sorțea Austro-Ungariei și pe basă de informațiuni de tot sigure (!) spune, că întră Germania și Italia (deci între aliatele ei) decurg tratative asupra împărțirii Austro-Ungariei; tērgașii încâtva s'au și ajuns cu tērgul și numai învoirea Rusiei mai lipsesce, pentru-ca planul se fie pus în lucrare. Dar' va urma și această învoire, cu ocaziunea vishitei regelui Victor Emanuel la Petersburg.

S'a isprăvit! Austro-Ungaria va fi împărțită astfel:

Germania va căpeta Boemia, Austria-de-jos și de-sus, Salzkammergutul, Tirolul de nord, Stiria și o parte din Carintia.

Italia va căpeta Triestul, Trentinul, Istria, Dalmația până la Raguza și Tirolul de sud.

Rusia se mulțamește cu Galiția și Bucovina.

Muntenegru capeta golful de la Cattaro, Krivosja și Hertegovina.

Serbiei i-se va da o parte din Croația împreună cu Slavonia și Bosnia.

Ceea-ce mai rămâne din Austro-Ungaria va forma regat magiar independent.

Așa spune „Arena”! Dar' nu spune bine; pentru-ca unde rămâne... *irredenta română*, mă rog! Trebuia să facă parte și aceștia, pentru-ca știrea să fie — baș istina.

Știri mărute. Săptămâna trecută și-a serbat iubileul de 80 ani de viață presidentul Curiei, Nicolau Szabó. — În Rusia bantue în mare grad fometea; mii și mii de țărani, împinși de fōme inundăză spre orașe, sperând că vor afla ajutoriu; mulți per pe drumuri. — Frații șahului Persiei au sosit Sâmbătă la Viena, și s'au înscris elevi ai institutului Theresian. — Alaltăieri în *Cașovia* și împrejurimi a nins totă ziua, peste noapte frigul a fost de patru grade. — Pe Marea-Nēgră au fost viscole mari; mai multe corăbii au fost isbite de țermuri și sfărmate; mulți dintră cei de pe corabii au perit în valuri.

Revistă bisericească.

Calitățile cântării bisericești. Din ființa și menirea cântării bisericești urmăză de sine calitățile ei. Dacă cântarea bisericească este expresiunea inimii emoționate de credința vie și de pietate adâncă, dacă ea nu este alta nimica de cât rugăciunea trecută în poezie și musică, apoi trebuie să se distingă prin demnitate solemnă, prin simplitate, liniște și prin serioșitate sfântă. Formele de melodii profane, teatrale, nu stau în acord cu demnitatea și serioșitatea cea sfântă a simțământului religios, cum nici cu ființa fundamentală a cântării celei sfinte. Cântarea trebuie să se misce într'o melodie simplă, lină, ușoră și naturală, căci numai astfel devine ea populară și limba ei simbolică înțelegibilă, influențând cu putere asupra inimii omului. Așiderea se cere, ca melodia ei să steie în acord cu textul și însemnarea lui, ca plinătatea și modulațiunea, înălțarea și coborîrea tonului să se determineze de cuprinsul cântării, de ideia și simțământul ce se exprimă prin el. Din această cauză trebuie la cântare să se înțelegă textul. Numai o cântare ca aceasta este demnă de cultul creștin, numai o astfel de cântare este potrivită de a produce edificare. De mare însemnătate este executarea cântării, și în privința aceasta e de observat că numai acela va cânta bine, care nu cântă numai cu vocea, dară și cu inima credincioasă, fiind pătruns de cuprinsul cântării. În privința aceasta se cere, ca cântarea să nu se eșecute prea repede, neînțelegându-se textul, dar' nici prea rar, într'un ton trăgănător și greoiu. Acesta ar sta în contra ideii fundamentale a cântării, cum și în contra spiritului credinței creștine. Apoi se cere, ca cantorul să nu încorde vocea peste fire, să nu producă strigare, căci prin aceasta se vatămă simțământul religios al credincioșilor. Pe momentul acesta din urmă biserica din vechime a pus deosebit pond, ordonând, ca cei ce cântă în biserică „să nu silēscă firea spre strigare” (can. 75 al sin. VI. ecum.), ci se întruiebuințe vocea lin și cu moderațiune. („Candela”).

Un manuscript de la apostolul Petru. În 1 Iuliu 1879 murise în Ierusalim în etate de 109 ani un cerșitoriu cu numele *Kore*. Cu peste 50 de ani înainte de dalul morții bătrânul își perduse graul și trăia viață de sihastru, retras într'o speluncă de la marginea orașului. Poporul îl venera ca pe un sfânt. Neștiindu-se ori de are bătrânul rudinii, autoritățile au hotărât să îngrijescă de înmormântarea lui și să iee în stăpanire eventualul rămas după el. Când comisiunea a intrat în spelunca toată locuința a bētrânului, la pōiele muntelui Gethsemani, au aflat padimentul speluncii tapetat cu blane de ugru, ear' într'un unghet, sub blane, au aflat o lada de fer, mare și încluiată cu mai multe lăcate, în care erau tot felul de bani de metal, în valōre de 200.000 de franci, ear' pe fundul lăcii, învelit în pânza verde, un papyr. La atingerea cu mâna pânza s'a pretăcut în pulbere; papyrul însă, de-și e forte vechiu, era destul de elastic și destul de bine conservat. Incepul textului, scris pe acest papyr cu litere roșii și în limba hebraică vechiă, suna astel: *Petru, pescariul lui Iisus Fiul lui Dumnezeu, vestitoriul evangheliei sale, cătră popōrele întregii lumi grăiesce, la porunca și în numele Domnului*. Subscrierea e forte clară și e următoarea: *Eu, pescariul Petru, în numele lui Iisus hotărîtm'am la vērștă de 50 ani să scriu cuvēntul iubirei. În a treia pască de la mōrtea învērș-*

toriului și Domnului meu Iisus Christos Fiul Păcii, în casa lui Beleri în apropiere de templul Domnului.

Savanții Ierusalimului, după îndelungate studii au ajuns la concluziunea că dintră scriitorii timpurilor mai noue nu ar fi în stare nici unul să scrie în o limbă hebraică vechiă atât de clară și cu atâtea ușurință și cu atâtea siguranță în întorsăturile anumitor cuvinte. Societatea biblică din Londra încă a trimis o comisiune, ca să studieze manuscriptul, care a opinat hotărît, că manuscriptul e original și e al însuși apostolului Petru.

În răstimp s'au aflat și erezi ai cerșitorului *Kore*, cari cu nici un preț nu voesc să cedeze manuscriptul, cu tōte că societatea biblică din Londra li-a oferit pentru el 20.000 de lire engleze (o liră engleză = 24 cor. și ceva peste un filer). Numai la petă s'au învoit, ca societatea să iee de la manuscript fotografie și să 'l traducă.

Cărți și reviste.

„Mama sfântului Augustin”. Atragem de nou atențiunea ceutorilor asupra frumosului op „Mama sfântului (fericitului) Augustin”, scris de *Emil Bougaud*, episcop de *Laval* (Franța) și apărut de curēnd și în traducere românească, făcută de societatea *Salba* a teologilor gr. cat români din Budapesta. Cartea a apărut în editura dlui Dr. *Dăianu*, profesor în Blaj, și se vinde cu 2 corōne esemplarul. Jumetate din venitul curat este destinat unui scop național-bisericesc. Se afla de vēndare la editor, Dr. *Dăianu*, în Blaj.

„Lumina”, revistă bisericească pentru elocința amvonului, cultura religioasă a clerului și a poporului”, redactată în *București* de profesorul Dr. *Ilefterescu*. Nr. 9 și 10 pe Novembre—Decembre a apărut cu următoriu sumariu: „Importanța serbării Dumineceli”; „Bogatul și sēracul în spiritul lumii și în ordinea providenței”; „Predica la Dumineca a 24-a și 28-a după Rusaliu, la serbătōrea Sfântului Nicolae”; „La serbătōrea Sfântului Nicolae” (poezie religioasă populară, comunicată de Nicolae Noaghiu din Ugra, comitatul Tērnavei mari); „Ceva despre Vitelem, locul nascerii Mantuitorului nostru Iisus Christos”; „Despre biserică, odăjdile și obiectele ce se află într'nsa (edificarea bisericelor și numirea lor); forma vechiă a bisericii și împărțirea ei, sulul în care se edificau bisericile, părțile bisericilor, și avis despre volumele de predici alătōre de vīnzare la administrațiune revistei.

„Lumina” apare odată pe lună și costă 5 corōne pe an. Redacțiā și administrațiā: *București*, strada Fundătura-Berzei Nr. 30.

„Curierul literar” săptămânal și artistic” Nr. 4 dto 25 Octombrie st. v. a apărut cu următoriu sumariu: „După furtună”, poezie de G. Coșbuc; „Musca”, (din „Datinile și credințele Românilor despre insecte” de S. Fl. Marian), reproducere; „Cântec de zor”, poezie de Maria Baiulescu; „Despre pedanți”, proverbe; „Băraganul”, poezie de A. Naum; „George Lazar” (cu portret), reproducere din opul lui N. Iorga „Istoria literaturii române”; „Regina din Aragon” de Felix Dahn, traducere de Maria Cunjan, sonete de St. O. Iosit, apoi dari de sēma, nouțe bibliografice, cugetări, etc.

„Curierul literar” apare în fie-care Vineri în *București* (str. Spatarului Nr. 28) și costă 14 corōne pe an.

Ciaslov (orologion) tipărit cu litere străbune, cu binecuvēntarea înalt Preasfântiei Sale Domnului *Ioan Meșianu* arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania, și metropolit al Românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania.

Sibiu, tipariul tipografiei archidieceșane, 1901.

Cuprinsul:

1. Polnoșnița de tōte zilele.
2. Sămbetei.
3. Rēnduēla Ureniei.
4. Ciasul dintăiu.
5. „ al treilea.
6. „ al șeselea.
7. Rēnduēla obedinței.
8. Ciasul al nouēlea.

9. Rēnduēla vecerniei.
10. Pavecernița cea mică.
11. „ mare.
12. Slujba santei cūmēcături.
13. Cinstitul Paracelis.
14. Rugăciunile de masă.
15. Tropicalele și Condacele Triodului și ale Penticostarului.
16. Tropicalele învierii, Bogorodicițele și ipacoi la cele 8 glasuri.
17. Tropicalele morților.
18. Tropicalele preste săptămână.
19. Tropicalele și condacele cărților de obște după rēnduēla sinacsariului.
20. Bogorodicițele troparelor ce se cântă preste tot anul la Vecernie și la Tserenie.
21. Sinacsariul pe lunile: Septembrie, Octombrie, Novembre, Decembre, Ianuarie, Februarie, Martie, Aprile, Maiu, Iunie, Iuliu și August.
22. Păscălie, care cuprinde 16 rubricile cu datele respective (1. Anii dela nascerrea lui Christos. 2. Litra Păscăliei. 3. Crugul Sōrelui. 4. Crugul Păscăliei. 5. Măna Anului. 6. Temelia Lunii. 7. Nascerrea lui Christos. 8. Măncare de carne... săptămâni. 9. Zile. 10. Triodul se începe, luna. 11. Ziua. 12. Săntele Paști, luna. 13. Ziua. 14. Postul Săntelei Apostoli, săptămâni. 15. Zile. 16. Ziua sērbătōreii).

23. Explicare despre rubricile Păscăliei și folosirea acelor.

24. Însemnarea cum se cetesc Evangeliile Voscesnelor, dela Dumineca întâia după Rusaliu, a tuturor Săntilor, până la a cincia din postul mare, preste toți anii.

În seria cărților bisericești puse sub tipariu cu litere străbune este a treia cartea aceasta, care cu ziua de azi a eșit de sub tipariu și se dă în mână evlaviosului nostru popor.

Intră Ciaslōvele acumă în us este acesta cel mai bogat, și este una dintră cele mai indispensabile în bisericile noastre.

Punēnd cartea în mână evlaviosului nostru popor, acim, ca ea să fie folosită cu rēvna, cu pietatea, cu care străbunii și parinții nostri o au folosit în haina cea vechiă, de care acum s'a desbrăcat.

Tipărit pe hārtie bună, trainică, în o estensiune de 25 cōle octav mare, 400 pagine, cartea are o prezentare forte frumoasă, și servește spre lauda tipografiei noastre archidieceșane.

Prețul este: broș. 2 cor., leg. în pânză 2 cor. 40 fil., leg. în piele roșie cu copcii 4 cor.

A se adresa la tipografia și librăria archidieceșană în Sibiu. Nagy-Szeben.

Din public. *)

Declarațiune.

Subscrișii, foști membri în comitetul vechiu și conducători agendelor societății „Petrul Maior” până la noua constituire a ei pe anul administrativ 1901/902, ne simțim deobligăți a declara oficios, referitor la cele publicate în „*Telegraful Român*” din Sibiu (Nr. 119) sub titlu: din Budapesta. Constituțiunea societății „Petrul Maior”, — următoarele:

1. Societatea „Petrul Maior” nu e constituită pe anul administrativ 1901/902. Până acum e ales numai președinte în persoana dlui *Candin David*, student iurist; și

2. Alegerile până acumă nu s'au putut continua; se vor continua însă în timpul cel mai apropiat.

Budapesta la 8 Novembre st. n. 1901.

Dionisie Sioica
fost v.-preș. și președinte interinal.

Constantin Moga
fost secretar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica acesta Redacțiā nu primesce răspunderea.

Notiță oficială.

Se aduce la cunoscința publicului nostru, că a apărut și se pōte procura de la *librăria archidieceșană* (Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45) *calindariul archidieceșan* pe anul 1902.

Calindariul archidieceșan cu șematismul bisericii noastre archidieceșane și al dieceselor sufragane, cu un cuprins literar bogat, cu îndrumări pentru învțători în ce privește afacerile fondului de pensii, cu indicarea evangeliilor și a glasurilor, cu tērgurii de țēră, este indispensabil pentru preoțișime, pentru învțătorimea și pentru toți cărturarii nostri. Acest calindariu costă 80 fileri + 10 fileri porto postal.

Afară de edițiā mare (cu șematismul) s'a tipărit și o edițiā mai mică (fără șematism), care costă numai 40 fileri + porto postal 10 fileri.

În celelalte a se adresa la librăria archidieceșană.

Nr 577/901

[225] 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a *Murș-Ludoș*, pe baza înaltei rezoluțiuni consistoriale din 5 Iunie a. c. Nr. 4934 B., se scrie concurs nou cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt cele fasonate în cōla B. pentru întregirea dotației de la stat.

Reflecții au a-și așterne suplicile înstruite în ordine, subsemnatului oficiu protopresbiterial în termenul deschis.

Turda, 18 Octombrie, 1901.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Turzii în conțelegere cu comitetul parochial.

Jovian Murășianu
protopresbiter

La **Librăria Tipografiei archidiece-sane** în Sibiu se află de vânzare:

Introducere în contabilitate
și

Contabilitatea

în partidă simplă

de

I. C. Panțu

profesor la școala superioară de comerț.

Preț 2 corone.

La **Librăria Tipografiei**

Archidiece-sane se află de vânzare:

Ce-ți cerul de Camille Flammarion C. 1.50

Din romanul unei vieți, de Stefan

Braborescu 1.—

trimise cu posta pentru fiecare exemplar 10 bani mai mult.

In **Tipografia archidiece-sană**
a apărut:

ACAFTISTUL

Preasantei

Născătoare de Dumnezeu

și

alte rugăciuni

urmate de Sinaxarin pentru tot anul și Păschălie.

Un volum de 368 pagini 8°.

Prețul simplu legat . . . fl.	— 85
jumătate pânză . . . „	1.05
în piele roșie . . . „	1.25
Ediția fină în piele neagră . . . „	2.—
piele chagrin . . . „	2.60
în mătase . . . „	3.85

Se află de vânzare la

Librăria Tipografiei archidiece-sane,
Sibiu.

Fotografiile grupurilor

(6 bucati cu grupuri diferite), cari au luat parte la „Petrecerea populară” aranjată în 9/22 Septembrie 1901 de „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român” se efectuează în opt zile dela data primirii comandei cu prețul de **3 corone** bucata (măr. 48/32) plus pachetare și porto postal prin *****

* **Librăria Tipografiei archidiece-sane.** *

Povești
pentru anul prim școlar.

Lecțiuni după treptele formale

de

Dr. Petru Șpan.

Se poate procura cu prețul de 1 coronă
dela

Librăria Tipografiei archidiece-sane.

A eșit de sub tipariu în **Tipografia archidiece-sană**:

APOSTOLUL

— cu litere latine —

cu binecuvântarea **I. P. S. Domn Ioan Metianu**, arhiepiscop și metropolit și se află de vânzare la **Tipografia și Librăria archidiece-sană în Sibiu** cu prețurile: broșat **7 cor.**, legat în pânză neagră **9-50 cor.**, ediție de lux broșat **8 cor.**, legat după cum se comandă.

Op premiat de Academia Română.

Semințe

din

Agrul lui Christos.**Cuvântări bisericesti**

de

Zacharia Boiu,

asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvântare arhierescă.

Tom. I.: **cuvântări la toate Duminecile de preste an.**

„ II.: „ „ „ **prasnicele și sărbătorile,**

precum și la casuale bisericesti.

„ III.: **cuvântări la înmormântări parastase etc.,**

Prețul fiecărui tom 3 corone și porto postal.

Se află de vânzare la **autorul** și la

Tipografia și librăria Archidiece-sană
Sibiu

La **Librăria Tipografiei archidiece-sane din Sibiu** se află de vânzare:

Ciaslov (orologion)

tipărit cu litere străbune, cu binecuvântarea Înaltpreasantei Sale Domnului **Ioan Metianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Metropolit al Românilor din Ungaria și Transilvania.

Tabela de materii: Polunoșnița de toate zilele. — Polunoșnița Sămbetei. — Rânduēla Utreniei — Ciasul dintâiu, al doilea și al șeselea. — Rânduēla Obedniței. — Ciasul al nouēlea. — Rânduēla Vecerniei. — Pavecernița cea mică și cea mare. — Slușba sfintei cuminecturi. — Cinstitul Paraclis. — Rugăciunile de masă. — Troparele și Condacele Triodului și ale Penticostariului. — Troparele învierii, Bogorodicițele și ipacoi la cele 8 glasuri. — Troparele morților. — Troparele preste săptămână. — Troparele și Condacele sfinților de obște după rânduēla Sinaxariului. — Bogorodicițele troparelor ce se cântă preste tot anul la Vecernie și la Utrenie. — Sinaxariul pe toate lunile. — Păschălia, care cuprinde 16 rubrici cu datele respective, începând cu anul 1901 până inclusive 1952. — Explicare despre rubricile Păschăliei și folosirea acelor. — Însemnarea cum se cetesc Evangeliile Vosresnelor dela Dumineca întâia după Rusalii, a tuturor sfinților, până la a cincina Duminecă din Postul mare, preste toți anii.

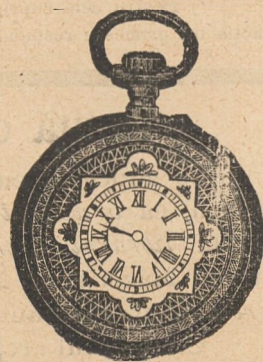
Format octav, 397 pag. Prețul: broșat 2 cor., legat în pânză 2 cor. 40 fl., legat în piele roșie cu copcii 4 cor.

Orologe de părete și deșteptătoare dela 1 fl. 50 cr. în sus.

* **Numai marfă bună și solidă.**

* **Prețuri eftine, garanție consciențioasă.**

*

Orologiu de dame de argint veritabil, mărime 30 mm., 5 fl. 50 cr.

Orologiu de domni, aceeași calitate, mărime 50 mm., 5 fl. 50 cr.

Orologiu de domni său de dame, aceeași calitate, cu capac dublu, 7 fl. 25 cr.

JULIUS ERŐS

SIBIU

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Cel mai mare deposit de orologe, juvaericele, aurării și argintării din Transilvania recomandă eftin și bun toate produsele ciasornicăriilor, juvaergiilor și opticeilor.

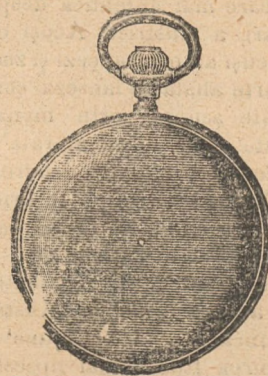
Potire, cruci, cădelnițe, candelă pentru altar, etc., tacămuri și vase de masă cu prețurile originale de fabrică.

Cercei, inele, broșe și brățete cu său fără petri scumpe.

Inele de căsătorie gata în ori-ce mărime.

Cadouri de nuntă și botez potrivite cu prețurile cele mai eftine.

[118] 28-30

Orologiu de domni remontoir de nickel, 50 mm., cu 3 capace tari 4 fl. 25 cr.

Același cu cutie de oțel oxidat în negru 4 fl. 40 cr.

Același deschis, cu sticlă de cristal 3 fl. 50 cr.

Lanțuri de argint veritabil dela 1 fl. în sus. Lanțuri de aur veritabil dela 9 fl. în sus. Orologe deșteptătoare de nickel dela 1 fl. 60 cr. în sus. — Se trimite pe lângă rambursă; ce nu corespunde se schimbă imediat său se trimit banii înapoi.

Reparaturi de orologe se eșecută bine și eftin.